Høivelbaarne

Herr Stiftamtmand Christie

Commandeur af Nordstjernordenen

Paa en Embedsreise gjennem Stördalen, har jeg efter min Formening, gjort en for Antiksamlere ikke uvedkommende Aquisition, hvilken jeg troer ikke vilde være uvel kommen for det Bergenske Museum, nemlig endent forstenede Beenknogler, som synes at have tilhört et Pattedyr. Ogsaa mærkelige Levninger, der ikke usand synlig tilhöre en Urverden, ere fundne i Stördalens Præstegjeld, Hegre Annex, i den saakaldede Skjelstadmark, paa Gaarden Karthum, i Sandmolen ved Stördals Elven, omtrent 12 à 16 Fod under Jordfladen og 4 à 6 Fod over Elvspeilet. De første Stykker heraf bleve fundne for omtrent 3 Aar tilbage af Proprietaire Richter, og senere har man ved Gravning, paa samme Sted, fundet tilfælde flere. — Stogentid

Dagsaarne d: 10de April. —

efter min Hjemkomst sendte jeg den hele Samling af dette Fund
til Oberstlieutenant Mecdell i Trondhjem, ledsaget med en
Skrivelse, hvori jeg anmodede ham om at besørge dem nedlagt
i en Kasse, for med første Leilighed at afsendes til Bergen, adres
hvilket til Deres Høivelbaarlighed. I bemeldte Skrivelse til
Oberstlieutenant Mecdell har jeg tillige yttret min Forme
ning om dette udstendeels til Steen overgaaede Beemnagter,
hvilke jeg dengang formente maatte have henhørt til et Landdyr;
for naar man tager Hensyn til Stedet, hvor de fandtes, nemlig
1/4 Miil fra Søen, og hvor man mindst skulde formode at
Søedyr har havt sit Ophold, emedlertid troer Oberstlieu
tenanten at have ved første Øiekast opdaget at de have til
hørt et Søedyr, fordi i Ryghvirvlerne paa alle Landdyr
er en Aabning for Rygmarven, hvilke dette rigtignok
ikke have, samt at Ryghvirvlerne have en ganske anden Facon,
hvilket og ret i Norske Videnskabernes Selskab opbevaret
Led af en Ryggrad, der har tilhørt en Hval, synes for endeel at
bekrefte. — Endskjønt jeg som Lægmand man tilstaae

at jeg ikke bør endlade mig videre i nogen Bedømmelse af dette Stagers,
for hvad Kundskab til Knokkelbygningen angaaer, kunde det
vel endog være Tvivl underkastet, om disse Been have tilhørt
en Hvalf, men maaske snarere ut nu aldeles uddøed
Dyrant, hvilket og flere skulle være enige i. —

Under alle Omstændigheder bør jeg forsikkre at Fundet er saare ente
restante og værd kyndige Granskeres nærmere Undersøgelse. —

Obeskrentenant Mordell har forøvrigt lovet at besørge dette Fund
saasnart skee kan til sit Bestemmelsested nemlig Bergens Museum,
hvorom Deres Høivelbaarenhed i sin Tid vil blive underrettet. —

Frosten den 18 Martii 1837

Deres ærbødigste
Mathias Dahl